869/11

Den 30. maj 2011 blev i sag nr. 78.853:

xxxxx xxxxxxx
xxxx xxxxxx xxx x
xxxx xxxxxxx xx

mod

Gjensidige Forsikring ASA
Otto Mønsteds Plads 11
1563 København V

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har bilforsikring i Gjensidige Forsikring ASA. Han klager over selskabets sagsbehandling i forbindelse med et færdselsuheld, hvori den forsikrede bil var impliceret.

Klageren er utilfreds med, at der gik ni måneder fra uheldet til takseringen af skaden på modpartens bil. Han er endvidere af den opfattelse, at den anerkendte skade på modpartens bil ikke skyldes uheldet.

Det fremgår af sagen, at klageren den 2/9 2009 telefonisk anmeldte, at den forsikrede bil samme dag havde været impliceret i et harmonikasammenstød. Klagerens datter, som havde ført bilen, havde ramt den forankørende bil, da denne bremsede. Klageren mente ikke, at der var sket skade på modpartens bil, da den forsikrede bil ved sammenstødet havde kørt med en meget lav hastighed.

Den 18/9 2009 anmodede modpartens forsikringsselskab det indklagede selskab om at anerkende en skade på bagpartiet af modpartens bil. Modpartens bil var alene ansvarsforsikret.

Ved brev af 24/11 2009 anerkendte selskabet over for modparten erstatningsansvaret for skaden på bilens bagparti.

Bilen blev den 2/6 2010 takseret hos et autoværksted. Skaden blev takseret til 13.291,50 kr. Af taksatorrapporten fremgår bl.a.:

"DIV. OPLYSNINGER: TYPE: KOLLISION
ZONE: BAGPARTI
…
ARBEJDSBESKRIVELSE / OMFANG

ARBEJDS-OP.	NR.	BETEGNELSE
UN		RØD LIST KOFANGER AF-PÅ/NYE DELE
UN		BAGPANEL UDSKIFTNING OMFATTER: BAGKOFANGER, PAKNING BAGKLAP, BAGLYGTER, BUNDBELÆGNING BAGAGERUM OG ALLE BEKLÆDNINGER I REPARATIONSOMRÅDE AF- OG PÅMONTERING
UN		NUMMERPLADELYGTE AF-/PÅMONTERING
UN		EMBLEM BAGKLAP UDSKIFTNING
UN		BAGKOFANGER UDSKIFTNING (AFMONTERET)
3901		BUNDPLADE BAG REPARATION

…
RESERVEDELE

NR	BETEGNELSE	RES.DEL.NR
2581	KOFANGER B	
2711	BAGPANEL	
3021	EMBLEM XLI	
3361	NUMMERPLADELYGTE KPL	
1000	RØD LIST KOFANGER	UDSKIFTNING"

Efter at have modtaget værkstedets faktura meddelte selskabet ved brev af 6/7 2010 klageren, at selskabet havde afholdt reparationsudgiften på 13.291,50 kr., hvorfor der blev opkrævet selvrisiko på 7.192 kr., og klageren blev rykket tre præmietrin.

Klageren var utilfreds med selskabets afgørelse og anførte i mail af 13/7 2010 bl.a.:

> "D. 2/9 2009 holder min datter i kø for rødt lys. Hun holder som nr 3 i rækken. Der bliver grønt og alle kører stille frem. Men bil nummer 1 bremser for en cyklist hun ikke har set. Så bil nummer 2 rammer bil nummer 1. og bil nr 3 (min datter) rammer bil nr 2. Der køres med meget lille fart, da det var opstart fra helt stille. Personen i bil nummer 2 og min datter stiger ud af bilerne og kigger om der er sket noget med nogen af bilerne. Det var der ikke blev de enige om. Ikke en skramme.. Men pludselig vil bil nr 2 have forsikringen ind over. Det er helt ok med mig. For der er som sagt ikke sket noget.. Min datter kan godt se.

Vi hører intet om den skade, helt frem til d. 7/ 6 2010. (altså 10 måneder) Og er jo helt overbevidst om at alt er droppet, fordi der intet var sket.. Men men men... Pludselig kommer en regning på 13.291.50 kr.. Jeg bliver rasende. For jeg ved med hundrede procent sikkerhed at der intet er sket. Min egen bil har heller ikke den mindste skramme. Så der er noget helt helt galt.. Jeg kan så se i mine papirer at der først har været taksator på d. 2/6 2010. Altså 9 måneder efter. Det kan simpelthen ikke være rigtigt. Det kan godt være at bilen har haft skader på det tidspunkt. Men ihvertfald ikke nogen min datter har noget med at gøre. De skader er helt klart sket i de 9 måneder der er gået.. Man kan da ikke taksere en bil 9 måneder efter. Hvad i alverden er det for noget svineri. Jeg har snakket med ankestyrelsen for forsikringer. Og de giver mig medhold i at 9 måneder er helt uacceptabelt. Jeg vil gå hele vejen med denne sag.
Jeg er ikke en person der brokker mig over at betale mine regninger. Men der skal være måde med tingene. Og den her sag er helt uacceptabel."

Selskabet fastholdt ved mail af 15/7 2010 sin afgørelse og anførte som begrundelse herfor bl.a.:

"Det er ubestridt, at der er sket et sammenstød, hvor din datter har påkørt modparten bagfra, og derved en stor sandsynlighed for, at der er sket en skade på modpartens køretøj.

Allerede den 18. september 2009 modtager vi en meddelelse fra modpartens selskab, som beder os anerkende erstatningspligten for skade på bagparti af modpartens køretøj og modpartens selskaber beder os kontakte deres kunde, som udelukkende har tegnet en ren ansvarsforsikring på køretøjet.

Vi har anerkendt ansvaret for skaden på bagpartiet den 24. november 2009 overfor modparten.

Jeg har i dag kontaktet modparten telefonisk, som oplyser, at årsagen til at der er gået længere tid end normalt med at få takseret skaden, skyldes at det værksted han bestilte tid hos i tidernes morgen, ikke vendte tilbage omkring selve besigtigelsen. Da modparten så rykker værkstedet igen i februar 2010 oplyses der, at der er lang ventetid på værkstedet grundet de mange skader den hårde vinter havde forvoldt.

Endvidere oplyser modparten, direkte adspurgt, at der ikke var andre skader på bagpartiet end den som din datter har forvoldt.

Af taksatorrapporten fremgår det, at der er tale om en bagpartiskade på kr. 13.291,50 incl. moms.

På det foreliggende grundlag ser jeg desværre ingen mulighed for at bestride, at ovennævnte skade ikke er forvoldt ved uheldet den 2. september 2009.

Klageren fremsendte den 15/7 2010 endnu en klage til selskabet, men henvendelsen førte ikke til en ændring af afgørelsen. Sagen er herefter indbragt for nævnet.

Af klageskemaet, der er underskrevet af klageren den 1/8 2010, fremgår bl.a.:

"**1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen. …**

Jeg vil klage over at mit forsikringsselskab ikke har været der for mig. Føler de bare har siddet lænet tilbage i 9 måneder (se vederlag).
Det kan simpelthen ikke være rigtig at der kan gå 9 måneder uden der sker noget som helst i sagen.
Der kan ske mange ting på 9 måneder. Og jeg mener bestemt at modpartens bil burde have været takseret lige efter. Man kunne have fundet et andet værksted som havde tid.

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? …
Jeg vil opnå at den lange ventetid må komme mig til gode. For som skrevet, var der intet sket d. 2/9. Og det kan ikke passe, at jeg skal bøde for noget der bliver kigget på 9 måneder efter. Der kan taksatoren ikke se hvad der er hvad.

Og jeg kan da ikke forstå at Gjensidige ikke har rykket lidt for sagen.

Der går i alt 10 måneder før jeg hører noget som helst om sagen. Trods jeg ringede et par dage efter 'uheldet' og bad om hjælp. Fordi der pludselig var sket noget med modpartens bil??? Og det var der ikke !!! Begge piger var ude at kigge.

Jeg synes jeg er blevet behandlet meget dårligt i denne sag af Gjensidige. De skal da vel være der for mig??? og ikke lade sagen stå stille i 9 måneder."

Selskabet har over for nævnet ved brev af 20/9 2010 fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor bl.a. anført:

"Indledningsvist skal vi naturligvis beklage, at der er forløbet 9 måneder fra uheldet finder sted til modpartens bil takseres. Imidlertid har vi ikke mulighed for at tvinge modparten til at foretage hurtigere taksering, selvom vi måtte ønske dette.

Modparten er blevet spurgt om årsagen til, at der er forløbet 9 måneder fra uheldet finder sted til bilen takseres.

Det forklares, at dette skyldes manglende tilbagemelding fra værkstedet, forlænget ventetid på værkstedet som følge af vinterens mange skader, og at skaden på bagpartiet var af mindre omfang, hvorfor modparten kunne køre rundt med skaden uden gener.

Det er således vores opfattelse, at modpartens forklaringer omkring årsagen til, at der er gået 9 måneder, er rimelige og plausible.

I relation til, om den udførte reparation kan henføres til uheldet den 2. september 2009, vil vi nævne følgende:

Det er ubestridt, at vores kunde er kørt op i modpartens bils bagparti.

Af erfaring ved vi, at det ikke er unormalt, at der sker skade på bilerne, selvom parterne ikke umiddelbart efter sammenstødet kan se skaderne.

Herudover meddeler modparten / dennes forsikringsselskab os kort tid efter uheldet (den 18. september 2009), at der er sket skade på bilen.

Ligeledes oplyser vores forsikringstager, at modparten dagen efter uheldet kontakter vores forsikringstager telefonisk og oplyser, at der er sket skade på bilen.

Uagtet at der er gået 9 måneder fra uheldstidspunktet til bilen takseres, er det dog hurtigt efter uheldet oplyst, at der er sket skade på bilen.

Vi har endvidere direkte spurgt modparten, om der er repareret andre skader end den skade, som kan henføres til uheldet den 2. september 2009, hvilket hun har svaret nej til.

Herudover vil vi nævne, at taksatorrapporten fastlægger, at skadestypen er kollision, og at skadeszonen er bagpartiet, hvilket stemmer overens med det anmeldte uheld.

Endelig vil vi bemærke, at beløbet på fakturaen på 13.291,50 kr. inkl. moms er ganske sædvanligt for en påkørselsskade af denne type, og at dette således også underbygger, at der ikke er udført anden reparation end skaden den 2. september 2009.

På baggrund af ovenstående finder vi, at beviskravet er løftet for, at taksatorrapporten og den foretagne reparation kan henføres til uheldet den 2. september 2009, hvor vores forsikringstager påkører modpartens bils bagparti.

Forsikringstager skal som følge heraf betale sin selvrisiko på 7.192 kr. og endvidere betale en årlig merpris for forsikringen (7.561 kr. i stedet for 4.790 kr.) i overensstemmelse med den indgåede forsikringsaftale."

Nævnet udtaler:

Nævner finder, at det som ubestridt kan lægges til grund, at klagerens datter påkørte modpartens bil bagfra.

Klageren har oplyst, at modpartens bil blev undersøgt umiddelbart efter sammenstødet, og at der ikke blev fundet nogen skader.

Når der som i dette tilfælde er gået cirka ni måneder mellem uheldet og takseringen, finder nævnet, at klageren med rette kan stille sikre krav til, at den skade, der repareres, hidrører fra uheldet.

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet at måtte lægge vægt på, at selskabet 16 dage efter uheldet blev kontaktet af modpartens forsikringsselskab, der oplyste, at modpartens bil var blevet beskadiget ved uheldet. Endvidere var den udbedrede skade begrænset til bilens bagparti, hvor bilen blev ramt, og selskabets taksator vurderede, at

skaden skyldtes kollision. På denne baggrund finder nævnet - trods den forløbne tid mellem skadedatoen og takseringen - ikke at kunne kritisere, at selskabet over for modparten har anerkendt erstatningsansvaret for skaden og udbetalt erstatning som sket.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

J. Hermann